

Obsah

1 Úvodem	7
2 Dějiny koncepcí normálnosti	10
21 Historické poznámky	10
22 Pokus o klasifikaci koncepcí normálnosti	16
3 Interindividuální variabilita a její vztah ke zdatnosti, adaptovanosti a zdraví	23
31 Interindividuální variabilita z hlediska statistiky	23
311 Výklad základních termínů (znak, variabilita, zdraví)	23
312 Binomická a Gaussova distribuce frekvencí	32
313 Které teoretické distribuce odpovídají intervariabilitě?	36
314 Problém homogeneity souboru, velké a malé faktory působící v populacích	39
315 Důležité vlastnosti Gaussovy distribuce frekvencí	45
32 Genetická variabilita	46
321 Geny velkého účinku	46
3211 Kolik variant (alel) má jeden gen. Tzv. typický lokus	46
3212 Polymorfismus	51
32121 Genetický polymorfismus. Polymorfní lokus	51
32122 Druhy genetického polymorfismu a jejich příčiny	53
322 Polygenní dědičnost	55
3221 Projekty variability polygenního znaku	55
3222 Selekcí u polygenních znaků	58
33 Fenotypová variabilita	61
331 Nedoceňování interindividuální variabilita	61
332 Rozsah fenotypové variabilita	62
3321 Variabilita morfologických znaků	62
3322 Variabilita fyziologických funkcí	65
333 Problém reálné existence středního typu. Vzájemná závislost fenotypových znaků organismu	75
334 Zdatnost není jev alternativní, ale odstupňovaný	77
3341 Experimenty odkrývající rozdíly ve zdatnosti mezi zdravými individui v závislosti na fyziologických a morfologických znacích	78
3342 Prospektivní studie	86
3343 Zdraví a nemoc jako multifaktorově podmíněné odstupňované jevy	96
335 Individuální norma zdatnosti a zdraví. Invariantní vztahová struktura jako optimum druhové organizace	101
34 Biologická variabilita a problém normálnosti	107
341 Poznámky ke genetické variabilitě z hlediska problému normálnosti	108
3411 Jeden gen	108

3412 Genom jako celek	109
3413 Populace	111
342 Fenotypová variabilita a problém normálnosti	114
4 Normálnost v lékařské praxi	119
41 Normální rozmezí hodnot (referenční interval)	119
411 Volba referenční výběrové skupiny	123
412 Předpoklad o rozložení četnosti znaku	125
413 Vliv chyb metodiky	126
414 Stanovení hranic normálního rozmezí (referenčního intervalu)	127
4141 Přímá metoda	127
4142 Nepřímé metody	129
42 Metoda kritických hodnot mezi zdravým a patologickým souborem	131
43 Matematické vyjádření pravděpodobnosti nemoci	136
44 Určení optimálního zdraví v závislosti na velikosti znaku. Přechody mezi alternativním a odstupňovaným modelem nemoci	137
45 Multivariační norma zdraví	141
46 Individuální norma zdraví	147
5 Poznámky k problému normálnosti v základním biologickém výzkumu	152
6 Pokus o souhrnné řešení problému normálnosti	156
61 Absolutní a relativní normálnost	156
611 Individuální jako nepodstatné: metoda ochuzující abstrakce	156
612 Podstatnost jako kritérium normálnosti?	158
62 Souhrn	164
7 Literatura	159
8 Rejstřík	175